

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 75

Presidència de l'Honorable Sr. Vicent Serra i Ferrer

Sessió celebrada dia 6 de març de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 334/18**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retorn de 67 milions d'euros al finançament de la CAIB. 1997

2) **RGE núm. 669/18**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a negociació i liquidació de les bestretes... 2002

3) **RGE núm. 868/18**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequació de la regla de despesa dels ens locals... 2010

II. Adopció d'acord respecte de la sol·licitud de compareixença RGE núm. 684/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, per tal d'explicar els criteris que s'han seguit per al nou càlcul de finançament que s'aplicarà a l'illa de Menorca.. 1996

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Sí, David Martínez substitueix Carlos Saura.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sí, Sr. Presidente, Montse Seijas sustituye a Xavier Pericay.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Xico Tarrés substitueix Silvia Limones.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Nel Martí substituirà Patricia Font a la PNL de bestretes.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha hagut una petició per part de la diputada Seijas, de canviar l'ordre del dia en el sentit que el punt que va en segon lloc i que es tracta de l'adopció de l'acord respecte de l'escrit RGE núm. 684/18, del Grup Parlamentari Mixt, sigui debatut en primer lloc per qüestions de possibilitat d'haver d'absentar-se a darrera hora d'aquesta comissió.

Aquest acord s'ha de prendre per unanimitat. Estan d'acord que es pugui debatre aquest punt primer de tot?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

D'acord? Bé, idò...

II. Adopció d'acord respecte de la sol·licitud de compareixença RGE núm. 684/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, per tal d'explicar els criteris que s'han seguit per al nou càlcul de finançament que s'aplicarà a l'illa de Menorca.

Per tant passam a debatre el segon punt de l'ordre del dia, que amb aquest canvi es converteix en el primer, que consisteix en l'adopció de l'acord respecte de l'escrit RGE núm. 684/18, del Grup Parlamentari Mixt, mitjançant el qual se sol·licita la compareixença de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques per tal d'explicar els criteris que s'han seguit per al nou càlcul de finançament que s'aplicarà a l'illa de Menorca.

Per a la seva defensa té la paraula l'Hble. Sra. Seijas per un temps de deu minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, será mucho menos tiempo. Esta iniciativa ha surgido a raíz de toda la polémica que tenemos sobre el tema de las *bestretes* y la reclamación ahora de éstas a los diferentes consejos, y en especial, como diputada por Menorca, al Consejo de Menorca. Entonces se requiere la

presencia de la consellera para explicar con todo detalle el cálculo de estas *bestretes*, el porqué de esta reclamación y demás.

Ha habido varias intervenciones en el Pleno con esta misma temática y los tiempos son reducidos, y creo que es una oportunidad que la consellera pueda venir a esta comisión y explicar con detalle toda esta temática.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Torn de fixació de posició de major a menor, tret del grup al qual pertany la presidenta del Govern, el qual intervindrà en darrer lloc, segons l'article 80 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. També seré molt breu. El Partit Popular votarà a favor d'aquesta iniciativa. De fet creim que la qüestió que fa referència a les bestretes és un tema que s'ha duit amb molta opacitat, sense transparència, s'ha mentit al Parlament també sobre aquesta qüestió per part de la conselleria, i entenem que tota aquesta qüestió s'ha duit molt malament per part del Govern, i per tant sí que és cert que necessitariem explicacions de la Sra. Cladera.

També he de dir que nosaltres ja hem presentat una interpel·lació en el Ple del Parlament sobre aquesta qüestió; avui debatrem una proposició no de llei també sobre aquesta qüestió, i crec que falten explicacions per part de la consellera i esper que aquesta proposició que fa Ciudadanos, fa el Grup Mixt, avui s'aprovi en vista a poder tenir transparència i fugir d'aquesta opacitat amb què s'ha duit tota aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Segons ens informa el PSOE, la consellera Cladera compareixerà a títol..., ha demanat la compareixença i per tant votarem en contra, d'acord?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Campomar, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Vots a favor?

Gràcies, Sr. President. Nosaltres també votarem en contra perquè la consellera també ha demanat la compareixença i creiem que és el més oportú.

Vots en contra?

Moltes gràcies.

Abstencions?

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. SECRETARI:

6 vots a favor i 7 en contra.

Gràcies. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sr. President. Votarem a favor perquè és una qüestió de transparència pura i dura.

En conseqüència queda rebutjat l'escrit RGE núm. 684/18, presentat pel Grup Parlamentari Mixt, mitjançant el qual se sol·licita la compareixença de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques per tal d'explicar els criteris que s'han seguit per al nou càlcul de finançament que s'aplicarà a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Font, per un temps de deu minuts.

Passam ara, idò, al segon punt de l'ordre del dia, que era el primer abans de canviar aquest ordre, i que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 334/18, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al retorn de 67 milions d'euros al finançament de la CAIB; RGE núm. 669/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a negociació i liquidació de les bestretes; i RGE núm. 868/18, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'adequació de la regla de despesa dels ens locals.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies. Votarem en contra, també, pels motius ja exposats anteriorment. Gràcies.

I.1) Proposició no de llei RGE núm. 334/18, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a retorn de 67 milions d'euros al finançament de la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Adrover, per un temps de deu minuts. Alcover.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 334/18. Per defensar-la, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sr. Alcover, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies... Alcover, sí. Gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres votarem en contra no perquè estiguem en contra de la compareixença en si, sinó perquè la mateixa consellera abans d'aquesta petició ja havia registrat una petició per comparèixer. És vera que era per parlar de l'estabilitat pressupostària de l'any 2017, però precisament en aquest exercici va ser quan es varen fer pressupostàries bona part..., bé, bona part, les primeres partides pressupostàries aplicades a les bestretes dels consells insulars. Per tant en aquesta compareixença es pot parlar perfectíssimament de les bestretes, si qualche diputat ve a bé a demanar-li això de les bestretes de Menorca, d'Eivissa, de Mallorca o les que siguin.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Intentaré ser breu perquè tres PNL poden ser prou llargues.

Bé, aquesta primera proposició no de llei que es va presentar ve a tomb perquè vàrem rebre la notícia, la funesta notícia, que el Ministeri d'Hisenda, sense encomanar-se a ningú, retallava, de la quantitat que havia dit que aportaria a compte per a l'any 18, retallava 67,3 milions d'euros, fora cap explicació; l'explicació, la pseudoexplicació que donava, l'excusa que donava era que no hi havia pressuposts, quan evidentment el juliol, que va presentar les bestretes a compte que s'havien de liquidar dins l'any 2018, tampoc no hi havia pressuposts; per tant en teoria aquesta no devia ser l'excusa.

Per tant votarem en contra. A més si a sobre s'ha presentat una interpel·lació referida a aquest tema, avui debatrem una PNL d'aquest tema..., escolti, es podrà criticar qualche cosa menys que no està debatut el tema, perquè el debatrem tres dies, inclosa la compareixença de la conselleria. Gràcies.

Després se'ns va dir que tota la culpa era del Partit Socialista perquè no donava suport al pressupost, també cosa curiosa, perquè el pressupost ni tan sols no es va presentar; de fet avui en dia encara no s'ha presentat, i això que la Constitució obliga a presentar un projecte de pressupost; evidentment no obliga a aprovar un pressupost, això depèn de les majories que hi hagi, però sí que obliga el ministre corresponent o el Govern d'Espanya a presentar aquest

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per tant passam a la votació de l'escrit RGE núm. 684/18.

pressupost. Obliga el Govern d'Espanya, no les comunitats ni els ajuntaments ni res, el Govern d'Espanya, a presentar aquest pressupost, supòs que perquè a partir d'aquest pressupost totes les altres administracions fan les seves.

Ara resulta, després que el Partit Socialista tengués la culpa que no donava suport a uns pressuposts nonats, ara resulta que via decret llei això es pot arreglar, segons diu el Sr. Montoro, i per tant per què ens havia de llevar 67,3 milions d'euros? Realment ens varen mentir, com diria el Sr. Camps, quan ens varen dir que era perquè no hi havia pressuposts. No, no té res a veure, que no hi hagi pressuposts, si es pot arreglar amb un decret llei es pot arreglar amb un decret llei; per tant amb un decret llei que facin el que sigui i compleixin amb la paraula donada el mes de juliol i transfereixin el que ens toca en aquesta comunitat autònoma, que és la quantitat que ens havia dit el juliol. Vull recordar que era una quantitat que aporten sense cap tipus d'explicació, no sabem d'on ve, realment ningú no sap, més que el ministeri, d'on ve, ni la conselleria no sap d'on ve, però són entregues a compte i després al cap de dos d'anys hi ha la corresponent liquidació.

Per tant, davant aquesta decisió unilateral que nosaltres vàrem considerar que ens furtaven aquests 67,3 milions d'euros, vàrem redactar aquesta proposició no de llei en què demanàvem la retracció d'aquesta mesura, és a dir, tornar aquests 67,3 milions d'euros i que els poguéssim tenir en compte al pressupost de la comunitat per a l'any 2018 aquest govern, que sí va fer el deure i sí va presentar en temps i forma i va aprovar un pressupost per a aquesta comunitat autònoma, que és el que hauria de fer qualsevol governant mínimament seriós.

I al punt 2, que supòs que serà per unanimitat, segur, instam a complir la Constitució. Per tant, vull suposar jo que ningú no dirà que no s'hagi de complir la Constitució i, menys que ningú, el Partit Popular que s'erigeix en el gran defensor de la Constitució.

Per tant, per això defensam aquesta PNL i demanam el vot favorable. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament el tema del finançament autonòmic és un tema enrevessat i crec que és un tema que segurament no debatrem prou mai.

Jo crec... i ho hem dit moltes vegades, crec que tenim un sistema de finançament que és injust. Ara ho deia el Sr. Alcover, és a dir..., ens envien uns doblers, uns avançaments d'aquest finançament que ningú no sap d'on ve, és un sistema de finançament que és molt opac també, li falta transparència, però hem de recordar que aquest sistema que tenim és el sistema que va aprovar el Partit Socialista en solitari. És el

sistema fruit d'un acord entre el Sr. Rodríguez Zapatero i la Generalitat de Catalunya, i a nosaltres ens varen tocar les miques. Però és que, a més, aquest sistema de finançament quan es va saber, quan es va aprovar, el Sr. Antich n'estava encantat; els de MÉS, el que era abans el BLOC, els de MÉS estaven encantats d'aquest model de finançament, i ara tots convenim que és un sistema de finançament que és injust i és sobretot opac, efectivament, el Sr. Alcover ho deia, és a dir, no sabem d'on vénen les partides. Ara ens lleven 67 milions d'euros, però tampoc no sabem per què. Ens envien 700 i busques de milions d'euros, però tampoc no sabem per què. És a dir, efectivament açò és el model de finançament que va fer possible el Partit Socialista.

I per tant estam d'acord que aquest model de finançament s'ha de reformar, s'ha de canviar. I també supòs que estarem d'acord tots que reformar el sistema de finançament no és una qüestió fàcil, primer, perquè hem de consensuar amb 17 autonomies, i segon, perquè tenim un Partit Socialista que el que fa és bloquejar-ho tot, quan en aquests moments precisament és més necessari que mai perquè no hi ha les majories suficients.

Però passem als punts de la proposició no de llei i dels punts de la proposició no de llei jo crec que *negamos la mayor*, primer negam que hi hagi hagut una retallada de 67,3 milions d'euros, primer perquè el terme retallada ja és equivoc, és a dir, una retallada vol dir que té efectes irreversibles i no hi ha hagut tal efecte irreversible sobre aquests 67,3 milions d'euros. De fet, tindrem els 67,3 milions d'euros, és a dir que ningú no posi cap dubte que Balears rebrà aquests 67,3 milions d'euros, sigui d'una manera o sigui d'una altra.

I hem de ser conscients, per altra banda, del que significa prorrogar els pressuposts. El bloqueig del Partit Socialista a Madrid perquè no tinguem pressuposts té conseqüències, açò no és innocu, açò té unes conseqüències, i una de les conseqüències és que, evidentment, aquest increment que hauríem de tenir el 2018 no el podem tenir perquè prorrogam els pressuposts de 2017, que són aquests 67,3 milions d'euros.

Però crec que aquesta proposició no de llei que va entrar dia 15 de gener, evidentment no té en compte les darreres novetats i és que dins el mes de març entraran els pressuposts al Congrés i que, presumiblement, el mes d'abril podríem tenir uns pressuposts aprovats, sempre i quan hi hagi sentit comú, sentit d'Estat i hi hagi una certa responsabilitat per part de tots els partits que formen part del Congrés de Diputats.

Però anem més enfora, imaginem... perquè evidentment tindrem els 67,3 milions d'euros en el moment en què s'aprovin els pressuposts, si s'aproven els pressuposts no hem de passar cap pena que podem rebre aquests 67,3 milions d'euros, però imaginem que no s'aproven els pressuposts, imaginem que el *no es no* s'acaba imposant, el Partit Socialista segueix entestat a votar que no i que s'han de prorrogar els de 2017, de fet aquí estan prorrogats, i per tant, no es poden aprovar.

En aquest cas, el ministre Montoro ja ha anunciat que el Govern aprovarà un decret llei, per què? Perquè puguin venir aquests 67,3 milions d'euros, açò no és fer una transferència i tocar un botó de l'ordinador, hi ha d'haver una llei, hi ha

d'haver una norma amb rang de llei que faculti el Govern central a poder incrementar les partides del finançament autonòmic i, per tant, que puguin arribar aquests 67,3 milions d'euros.

El lògic, el sentit comú què ens diu? Que s'aprovin els pressuposts. Si açò no és possible, perquè no hi ha sentit comú a determinats partits, idè evidentment s'haurà de fer un decret llei, per tant una norma amb rang de llei, per dotar d'aquest finançament autonòmic.

I esperem que el Partit Socialista a Madrid convalidi aquest decret llei perquè, evidentment, es farà aquest decret llei, però s'haurà de convalidar al Parlament, s'haurà de convalidar al Congrés de Diputats i aquí també tindrà molt a veure el Partit Socialista. No en voldria veure d'altra que aquí reclamem 67,3 milions d'euros i a Madrid el mateix partit que aquí reclama aquests doblers ens veti aquests doblers. Açò ja seria espectacular.

Per tant, aquesta és una qüestió ja de principi, és a dir, *negamos la mayor*, votarem en contra de tots els punts precisament per açò, perquè tot açò, primer, s'han d'aprovar els pressuposts, segon, presentaran els pressuposts i tercer, en tot cas, es farà un decret llei.

Però m'agradaria fer, presentar una anècdota de l'anterior legislatura perquè és curiós que aquests partits que ara demanen que el Partit Popular presenti els pressuposts, una desesperació per presentar els pressuposts, siguin els mateixos que sense veure els pressuposts ja diuen que votaran que no.

Açò em recorda a l'anterior legislatura quan un dels anys es varen presentar els pressuposts i al cap de mitja hora MÉS per Mallorca, que... era MÉS tot junt, varen presentar una esmena a la totalitat, al cap de mitja hora, és a dir, sense poder veure els pressuposts, sense poder-los analitzar ells ja tenien els no per endavant.

Açò és el mateix, sense veure els pressuposts el Partit Socialista ja ha dit que votarà que no, la qual cosa demostra la manca de responsabilitat, la manca de sentit comú que té aquest partit a Madrid.

Per tant, crec que si aquí reclamam determinades coses seria bo que a Madrid fossin conseqüents i coherents amb el que aquí demanam.

Per tant, ja dic, el nostre vot serà en contra pels motius que ja he expressat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SRA. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bona tarda a tothom, el juliol de 2017, el Sr. Cristóbal Montoro anunciava somrient el finançament històric de les comunitats autònomes, tanmateix,

amb nocturnitat i traïdoria, el ministre comunicava la congelació, el Sr. Camps ha dit que no parlava de retallades, sinó la congelació de les entregues a compte a les diferents comunitats, en el nostre cas 67 milions, com ja ha comentat inicialment el portaveu del Partit Socialista, 67 milions d'euros manco per a aquest any.

Aquesta situació anòmala no és un requeriment tècnic ja que els ingressos es recaptin malgrat la pròrroga dels pressuposts.

Des de Podem entenem que la vinculació que fa el Partit Popular entre finançament autonòmic i aprovació dels pressuposts és un atac a les institucions de l'Estat i respon simplement a la voluntat recentralitzadora i "austericida" del Partit Popular.

Així mateix, el ministre Montoro obliga les comunitats autònomes a seguir una política d'austeritat que els ciutadans han rebutjat a les urnes, al temps que recentralitzava el poder.

També pensem que el Govern de l'Estat demostra una incompetència total i manté el país paralytitzat sense poder aprovar els pressuposts. És, a més, la legislatura en la que s'han vetat més iniciatives d'altres grups, principalment al Congrés, per tant, el Partit Popular deixa entreveure quin és el seu tarannà i diàleg.

És realment sorprenent, i abans escoltava les rialles per part d'alguns membres del Partit Socialista d'escoltar el Sr. Camps parlar de sentit comú i de responsabilitat per part del Partit Socialista a l'hora de no tenir els pressuposts; però, Sr. Camps, vostè que és el portaveu, no tenen els pressuposts primer com ja demana en aquest la proposició no de llei, demana l'obligació de presentar-la. En principi vostès que governen han de presentar, com diu la Constitució, un partit tan constitucionalista a l'hora d'aplicar tots i cada un dels articles, principalment el 155, que tenim molt present i del qual parlem tots els dies, de Catalunya, Catalunya, Catalunya, però ens oblidem dels problemes de la ciutadania a cada una de les illes i a tot l'Estat espanyol.

Per tant, la irresponsabilitat serà seva perquè no han aconseguit els suficients vots i no només culpi al Partit Socialista, sinó que no té..., bé nosaltres varem dir que no votaríem i, com es pot imaginar, votarem no una altra vegada. Però és que hi ha un petit detall que s'obliga el Sr. Camps, i segurament la resta de diputats i diputades se'n recordaran, sobre que a l'anterior aprovació dels pressuposts hi havia en joc la quota basca, quina casualitat que el Partit Nacionalista Basc va aprovar els pressuposts i ara resulta que fins que no se solucionen el tema Catalunya..., no ho sé. Realment és una irresponsabilitat per part dels partits que governen actualment, és a dir, el Partit Popular, que el mes de març, sembla ser que a finals d'aquest mes es presentaran aquests pressuposts i esperem que el mes d'abril tinguem els pressuposts, sinó ja ha comentat el Sr. Andreu quina és la solució legal per poder prorrogar aquests pressuposts.

Per tant, una de les qüestions, ja vaig acabant, és obvi que votarem a favor de dos punts, hem comentat el segon punt sobre presentar l'avantprojecte, és obvi que aquesta congelació,

encara que digui aquí retallada, és una necessitat per a les comunitats, ja després parlarem de totes les penúries que passen els ajuntaments sobre les decisions polítiques que es prenen a Madrid. Però sobretot el que una altra vegada més, i estem cansats d'escoltar el Partit Popular aquí a Balears, és de parlar que tenim un finançament injust, injust, injust. Veiem que a Madrid això que un parlament, en aquest cas el Parlament balear, ha presentat no sé quantes iniciatives, propostes, aquestes demandes no només del Parlament balear, sinó de la resta de comunitats, no es dignin a obrir, com dirien en castellà, a *abrir el melón* i veure realment que aquesta falta de transparència, especialment d'aquests partits que porten governant i que porten anys i dècades a la política, els que hem arribat ara nous ens hem d'empapar de tota aquesta informació i de com funciona en aquest sentit la hisenda, o com es fan les transferències, però la falta d'aquesta transferència i de la informació fa missió impossible intentar fer propostes reals a l'hora de fer el millor repartiment per a cada una de les comunitats que conformen l'Estat.

Per tant, senyors del Partit Popular i senyores del Partit Popular, deixi'ns de demagògia i aprovin ja i presentin els pressuposts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Campomar, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Bé, per a nosaltres aquest càstig contra els illencs i les illenques no té cap sentit perquè realment aquest càstig del Partit Popular al final el que va és en contra..., és la nostra part de l'IVA i la part de l'IRPF que tanmateix es seguirà recaptant i que encara que al final ens correspon a nosaltres que ens arribi, encara que no hi hagi pressuposts generals de l'Estat. Per tant, no entenem aquesta sempre penalització a les nostres illes, quan som una de les comunitats autònomes que precisament més aportam a aquest Estat espanyol i que al final sempre ens veiem més castigats.

No volem entrar a debatre aquestes bregues entre partits constitucionalistes i partits estatals, entre el PP i el Partit Socialista Espanyol, de si donen suport o no al pressupost general de l'Estat, si donen suport a aquest Govern del Partit Popular o no. Per a nosaltres la qüestió principal és el perjudici que dia a dia precisament es fa a les nostres illes i, com hem repetit moltes vegades, ens trobam davant d'un sistema de finançament altament descentralitzat en les despeses, tenim competències, però fortament centralitzat en els ingressos. Nosaltres no tenim sobirania fiscal suficient en recaptació precisament per fer front a les despeses i a les competències que ens corresponen. I això és el que nosaltres defensam, una millor sobirania fiscal, que ens permeti precisament fer front a les competències que tenim, als serveis públics, dels quals ens n'hem de fer responsables.

Creiem que de totes maneres de la intervenció del Sr. Camps, a mi em va una mica de vergonya aliena, perquè, és

clar, aquí fa una defensa d'un sistema de finançament que és opac, però en cap moment no ens explica quines són les (...), pareix que aquesta quantitat surt com un miracle de la Verge Maria, no? Vol dir que el Sr. Montoro treu una bola cada any i fa un càlcul, jo és què no ho sé, ja començ a pensar que és així, vostè mateix ha dit que és opac, és el Sr. Montoro que ho calcula. Treure bola, jo ja m'estic demanant si treu bola...

(*Remor de veus*)

No, no, és vostè que ho ha dit. Potser que el critiquem, però que vostè em digui que és opac, m'agradaria saber com ho fa el Sr. Montoro per calcular-ho. Deu treure una bola del bingo, o no ho sé, deu anar a la Verge perquè li digui..., vegi una il·luminació, no ho sé.

De totes maneres, nosaltres, des de MÉS per Mallorca, lamentam precisament que el Partit Popular no sigui coherent amb el que diu aquí, amb el que després diu en el Congrés, aquest maquillatge constant de tenir dues..., sembla que tenen dos discursos diferents, aquí defensen una cosa, però al final en fan una altra, que en aquesta proposició no de llei de defensa de les illes hi voti en contra. Nosaltres això també lamentam que sigui així, perquè ens ha fet un discurs, però al final la qüestió és que vostès hi voten en contra.

I repetim, és el nostre IVA, és el nostre IRPF, és l'esforç del treball dels illencs i les illenques, és l'esforç de les nostres empreses i, per tant, ens pertoca a nosaltres cobrar aquests 67 milions d'euros.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. El nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta iniciativa. Primer de tot jo vull constatar un fet i és que, és clar, el partit que governa l'Estat i que, dia sí i dia també, predica i exigeix el compliment de la Constitució, no s'aplica aquest principi, no s'ho aplica presentant els pressuposts generals de l'Estat, tal com estableix la Constitució, no s'ho aplica, incompleix la Constitució i no compleix la legalitat quan no presenta un nou sistema de finançament quan aquest està absolutament vençut.

Per tant, ni li interessa la Constitució ni la legalitat quan els convé, i jo vull començar per aquí. Perquè, és clar, el Sr. Camps diu: és que tenim un sistema que és de'n Zapatero, que era molt dolent, molt dolent. D'acord, i vostès per què no compleixen el seu deure legal i presenten el seu sistema de finançament? Per què no hi posen remei? Per què tenint majoria absoluta la legislatura passada i dins el termini legalment establert no ho varen fer? Aquesta és la pregunta crucial. I la realitat és que el sistema és opac, el de'n Zapatero i el dels que hi anaren abans, tots han estat opacs, tots han estat

foscós, i tots han estat arbitraris i utilitzats per part de l'Estat a la seva conveniència.

I evidentment el nostre grup parlamentari no hi pot estar d'acord. Per això al final el nostre grup parlamentari considera que l'objectiu ha de ser el concert econòmic, perquè són els únics que no tenen aquests problemes, com que no depenen de l'arbitrarietat del Ministeri d'Hisenda de torn, són els únics que van bé.

Perquè al final aquests 67 milions, per molt que digui el Sr. Camps, del que passarà en el futur, no sabem què passarà en el futur, sabem el que ha passat fins ara i el que ha passat fins ara és que hi ha una amenaça clara, llampant, evident, que aquests 67,3 milions no arribaran. Això és el que hi ha en aquest moment. El que vendrà, el que diran els futurs pressuposts, ui!, no ho sabem, això està sotmès a una negociació, a uns pactes, a una tramitació i no tenim ni idea de si vendran o no vendran, això no ho pot saber ningú.

I em sembla que és una amenaça partidista d'un nivell baixíssim només convidar els altres partits amb representació al Congrés a donar suport als seus pressuposts, em sembla de molt baix nivell. Si hi hagués un poc, un mínim interès d'acabar amb la injustícia que persisteix amb les Illes Balears, i que vostès mateixos reconeixen, el que no haurien de fer és utilitzar excuses barateres, que això són aquestes convidades a donar suport als pressuposts, excuses barateres per no aconseguir un finançament just per a les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. MÉS per Menorca votarà a favor d'aquesta proposta del Grup Socialista perquè coincidim amb la lectura que fan de la congelació dels 67 milions d'euros del finançament autonòmic i de la seva qualificació, xantatge, perquè només d'aquesta manera podem definir aquesta congelació pressupostària a les Illes Balears, condicionats a l'aprovació del pressupost de l'Estat. Batalles parlamentàries que acaben afectant tota la ciutadania, tot i que el ministre Montoro opini que no passa res per no tenir-los aprovats.

El Govern de l'Estat no ha fet els deures, no tenim nou sistema de finançament, ni el REIB ni ara tampoc no podem tenir els diners compromesos. A què juga el ministre d'Hisenda? Em sembla que el joc de les coaccions no és l'eina adequada en una cultura política democràtica. L'obligació de l'executiu espanyol és presentar l'avantprojecte del pressupost per tal que tot l'arc parlamentari el pugui estudiar, esmenar i votar, i el que no podem fer és cercar excuses de mal pagador, ningú no aprovaria uns pressuposts sense haver-los vist abans.

El Sr. Montoro, però, ha decidit canviar les regles del joc unilateralment i castigar la ciutadania, negar el finançament i prorrogar el pressupost, per cert, per segona vegada i en previsió d'aprovar-los abans de l'estiu, com ja va passar el

2017. De la crisi vingueren les retallades i de no saber dialogar ni governar han vengut les amenaces i la congelació del finançament autonòmic. Dia rere dia el Govern de l'Estat sembla entestat a fer-nos sentir incòmodes, que sobram, l'única cosa que fem és reclamar allò nostre. Per tant, el nostre suport als dos punts de la proposició. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Seijas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Simplemente me voy a limitar a decir que por supuesto doy soporte a esta iniciativa y poco más tengo que añadir a lo que han mencionado los diputados de El Pi y de MÉS por Menorca. Esperamos que este tema se resuelva lo antes posible y que realmente pues que tengamos unos presupuestos que contemplen lo que le toca a Baleares y que no haya ninguna *retallada* al respecto. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps de cinc minuts, Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, se'ns critica que no donem suport als pressuposts, nosaltres encara no hem dit res dels pressuposts, evidentment si retallen en educació, salut, sanitat, serveis socials, dependència, avui ens hem adonat, hem sabut que 44 milions d'euros de dependència s'han deixat sense gastar. Si segueixen així, evidentment no li donarem suport, però nosaltres no hem dit que no donaríem suport. No, no s'ha dit, ahir el Sr. Pedro Sánchez ja va dir, nosaltres no hem dit res, ara, si van com han anat aquests sis o set anys del Partit Popular evidentment que no els donarem suport.

Li record que el Sr. Company va dir l'altre dia, l'altra dia?, fa temps que anau dient els del PP que el primer que faran serà derogar el decret del català, i com se sap tots el d'aquí l'hem llegit el decret de català, i també la zonificació de Palma, i tots nosaltres hem vist quina era la zonificació de Palma, és que encara no existeixen, no existeixen, no estan creats. Per tant, això sí que entenc que és una contradicció.

Que el sistema és del PSOE? Sí, el va aprovar... i va aconseguir una fita que era importantíssima que era situar-nos a la mitjana del finançament espanyol, sí, li agradi o no. Ara, què segueix sent opac? Sí, i quan el maneja el Sr. Montoro ja ni en parlem.

El problema és qui fa el repartiment, no el sistema en si, el que fa el repartiment. El president del Govern es va comprometre a tenir una proposta quan ja estava en minoria l'any 17, evidentment va mentir, va mentir, o almanco no ha complert. Ja no diguem que està caducat de l'any 14 amb majoria absoluta i ni va fer una proposta, si és un vago, si és un vago, està aturat, el Sr. Rajoy és un vago, no fa feina, no fa feina, si no presenta ni els pressuposts, això és així.

Si el molesta que aquí digui retallada, podem canviar el participi per un altre verb i arribam a un acord ràpidament, no direm retallada, direm una altra cosa, podem dir un robo, un robatori, també tal vegada li agrada més.

Ha dit que tendrem els 67,3 milions d'euros, joestic d'acord amb el Sr. Melià, vostè diu, vostè diu, com també diu que tendrem pressuposts i que tendrem no sé què; escolti, no ens fiam del Sr. Montoro, perquè el juliol ens va dir que tendríem una quantitat i després ens va dir que teníem la mateixa quantitat menys 67,3 milions d'euros. Per tant, ja ens han traït i quan et traeixen un parell de vegades, no una ni dues, un parell mallorquí, doncs, no te'n fies, no te'n fies, Sr. Camps, això va així. I el Sr. Montoro ens n'ha fetes massa ja, ens n'ha fetes massa.

És conseqüència de la pròrroga? Vostè ha dit, això té conseqüències la pròrroga, per al cap d'un segon dir que això es pot arreglar amb un decret llei, idò no és conseqüència de la pròrroga.

(Se sent una veu de fons que diu: "Sí")

No, és clar que no, és clar que no, o sigui, *sota, caballo, rey, sota, caballo, rey*; això o és conseqüència de la pròrroga i no es pot arreglar, perquè estan prorrogats, o si es pot arreglar amb un decret llei, què té més?, que es prorroguin, però es pot arreglar igualment. No té cap sentit el que ha dit.

Per acabar, a mi em recorda, em sap greu, em recorda l'acudit aquell... allò dels pressuposts, em recorda l'acudit aquell d'aquell que demanava al bon Jesús que li tocàs la loteria i durant un any anava a l'església, que em toqui la loteria, la loteria, la loteria, fins que el bon Jesús baixa i diu: però juga, home, juga!, perquè, si no, no et tocarà! Idò, els pressuposts és el mateix, criticam, no donau suport, no donau suport, i dius, però presenta-los!, però presenta els pressuposts perquè si no... què hem de votar?

(Rialles i remor de veus)

Jo ara em podria comprometre aquí la setmana que ve votar a favor dels pressuposts, que no hi ha opció, no hi ha opció, no hi ha opció, no hi ha res a votar. Vostè diu que el mes d'abril estaran... poden estar... au, va, home!, au, va, home!, si no estan presentats. Vostè sap el calendari d'un pressupost, d'aprovació d'un pressupost d'aquí, imagini's de l'Estat. Vostè diu, a finals de març els presenta i per abril poden estar aprovats, és que no s'ho creu ni vostè! O és que és un ignorant en tema pressupostari, la qual cosa m'estranya, perquè ha estat en comissió i en ponència de pressuposts aquí, a l'Estat és més complicat, l'Estat és més complicat, amb menys d'un mes poden estar aprovats, Sr. Camps? És el que ha dit vostè, ha dit una barbaritat i es queda tan ample, però vostè no pot al·legar ignorància perquè coneix això dels pressuposts com va, però ho ha dit aquí, i aquí no passa res, aquí no passa res.

Idò, no, Sr. Camps, votin a favor, almanco per decència haurien de votar a favor del punt segon, perquè això és igual que quan Mariano Rajoy va dir, "*ahora no toca*". Escolti, un es pot equivocar i un pot no presentar el mes de setembre els pressuposts i presentar-los a l'octubre, miri, m'he demorat un

poc, bé, ja està, i un es pot equivocar; escolti, no passa res si es rectifica, però després de quatre mesos encara ni haver-los presentat... escolti, això és a consciència, això no és un error, això és fer-ho a consciència. No vol fer el pressupost perquè és un vago, és un vago, així de clar.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Què? Escolti, a més li diré, per acabar una altra cosa, l'any passat es varen aprovar... l'any passat es varen aprovar els pressuposts sense el vot a favor, el vot contrari del Partit Socialista. Per tant, enguany no entenc per què és vital l'abstenció, el vot favorable del Partit Socialista, no ho entenc, serà...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover, ha d'anar acabant.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

... serà, -ja acab-, serà que el Partit Popular només un any és capaç de pactar, perquè com que tanmateix traeix quan pacta amb altres, només un any és capaç d'aprovar el pressupost, en el segon ja no és capaç de res, i això és el que passa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 334/18.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

9 vots a favor; 4 en contra i cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 334/18, relativa a retorn dels 67 milions d'euros al finançament de la comunitat autònoma.

I.2) Proposició no de llei RGE núm. 669/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a negociació i liquidació de les bestretes.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 669/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a negociació i liquidació de les bestretes. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS.

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que molt poques persones es pensaven que a dia d'avui les

bestretes donarien tant de joc, les bestretes s'han convertit en *el culebrón del verano*, però per descomptat un dels *culebrones* d'aquesta legislatura.

Les bestretes, i convé recordar-ho, són un problema en què ens va ficar el govern d'esquerres del segon pacte de progrés, el segon pacte de progrés crea aquestes bestretes, no van poder arribar a un acord per consensuar una nova Llei de finançament dels consells insulars, aquí parlem molt que no hi ha manera mai de consensuar una Llei de finançament autonòmic, que és molt més complicat, el pacte de progrés no va poder consensuar una Llei de finançament dels consells insulars quan tocava en el 2007, i va fer unes bestretes, és a dir, pagarem una quantitat als consells a compte de quan puguem aprovar aquest nou sistema de finançament dels consells.

Aquest problema, que va generar aquell segon pacte de progrés, ara l'ha de resoldre aquest Govern, i no hi ha manera i pel que sembla no hi ha manera, és a dir, es mostra incapaç de poder resoldre aquest problema.

A l'anterior legislatura vam aconseguir aprovar una Llei de finançament dels consells insulars, es va arribar a un consens amb tots els consells insulars, inclòs el de Formentera, que no estava governat pel Partit Popular, i vam fer, es va poder aprovar la Llei 2/2002, de finançament definitiu dels consells insulars. I aquesta llei ha estat una bona llei, és una bona llei, tan bona que s'ha salvat de les ànsies derogatòries d'aquest Govern, perquè... i és curiós, és a dir, aquí MÉS per Menorca a una de les esmenes que presenta ve a dir que aquesta llei és un greu error. Si és un greu error, per què no l'han derogada? N'han derogades tantes de lleis que una més tampoc ja no ens n'hauríem adonat. O per què no l'han modificada, si consideraven que hi ha alguns punts que es podien millorar? Però no ho han fet, la Llei de finançament dels consells insulars està intacta, és la mateixa llei que es va aprovar l'anterior legislatura, amb tots els vots en contra dels partits d'esquerres, i ara que els partits d'esquerres governen no l'han modificada. Aquí poden dir tot el que vulguin, però és la llei que tenim.

I aquesta llei, a la disposició addicional segona, parla de les bestretes, però evidentment no diu, no imposa el sistema de liquidació d'aquestes bestretes, dóna marge, dóna llibertat perquè el Govern de torn, amb els consells insulars de torn, pugui arribar a negociar i a acordar el sistema de càlcul de la liquidació d'aquestes bestretes. Ens podrien criticar si haguéssim aplicat un únic sistema, açò seria criticable, per què aquest sistema i no un altre, però aquí no, no, aquí la llei dóna marge més que suficient per poder liquidar de la manera que vulguin i consensuada el Govern amb els consells insulars. Per tant, açò no és un greu error, al contrari, açò és una de les virtuts d'aquesta llei.

Però és que aquest..., és a dir, tot el tema de les bestretes parteix jo diria d'una manca de transparència, o d'una opacitat per part del Govern. La Sra. Cladera, i l'altre dia, la setmana passada ja ho vaig dir en el torn de preguntes, ha dit mentides en seu parlamentària, la Sra. Cladera va mentir a tots els parlamentaris i, per tant, a tots els ciutadans; dia 2 de maig del 2017, va dir que els consells insulars ja tenien una proposta de liquidació i que s'estava negociant entre el Govern i els consells insulars, açò ho va dir dia 2 de maig, que ja la tenien

la proposta. La realitat és que la proposta no va arribar als consells insulars fins el desembre. El desembre d'aquell any van rebre la primera proposta, una proposta òbviament sense consensuar, sense cap acord possible, etc.

I la proposta de liquidació està basada en un sistema de càlcul concret, el que el Govern ha volgut, el que el Govern ha escollit, no en funció de la Llei de finançament dels consells insulars, sinó aquell que ells mateixos han triat. I quina conseqüència té aplicar aquest sistema de càlcul a les bestretes? Idò, per al Consell Insular de Menorca té unes conseqüències letals, letals, perquè no només no li tornen res de les bestretes pendents, sinó que fins i tot li demanen la devolució de 8 milions d'euros que ja havien rebut. La qual cosa és realment esperpèntica.

I aquí hi ha un problema, aquí hi ha un problema, perquè quan el Govern posava en els pressuposts, en el text articulat concretament, les partides extrapressupostàries de les bestretes, els consells insulars el que feien era incorporar-ho als seus pressuposts com a uns ingressos que rebrien, no tots, el Consell Insular de Menorca no ho va fer, amb molt de seny, perquè al final..., és a dir, amb molt de seny no ho va fer. Però el Consell Insular de Mallorca i el Consell Insular d'Eivissa sí que ho van fer, i què passa? Que aquells ingressos que havien de venir, evidentment per quadrar els pressuposts hi havia una sèrie de despeses per quadrar aquells ingressos i es van gastar aquells ingressos.

Per tant, el lògic és que la liquidació d'aquestes bestretes suposessin per als consells insulars, primer, no haver de retornar res, i segon, rebre com a mínim aquelles partides extrapressupostàries que sortien en els successius pressuposts del Govern, açò seria la qüestió lògica i de sentit comú. A partir d'aquest import per amunt, el que vulguin, el que acordin.

Per tant, escoltin, si açò és així, si en aquests moments els consells insulars estan negociant aquesta liquidació de les bestretes, a mi m'agradaria fer una pregunta, és a dir, perquè la setmana passada el Sr. Alcover va dir que el Govern ja havia liquidat 5 milions d'euros en bestretes, 6 milions, idò miri, m'he equivocat d'1 milió, 6 milions d'euros; és clar, si no hi ha acord de liquidació, si no hi ha un calendari de pagaments, si no hi ha res de res entre el Govern i els consells insulars, com és possible que ja s'hagin liquidat 6 milions de bestretes? Estaria bé que el Sr. Alcover avui ens ho expliqui, perquè evidentment no hi ha cap consell insular que sàpiga el que rebrà encara, no hi ha cap consell insular que sàpiga a dia d'avui quan ho cobrarà, i el Sr. Alcover diu que ja s'han pagat 6 milions d'euros de bestretes. Estaria bé que el Sr. Alcover avui ens ho expliqui, perquè tal vegada hi ha una fórmula màgica i ja ho veu (...), no ho sé, i ja dic, estaria molt content que fos així, perquè és de justícia i és lògic.

Per tant, nosaltres presentem la nostra proposta amb els dos punts establerts a la proposició no de llei. Nosaltres, de les esmenes de MÉS per Menorca evidentment n'hi ha dues que evidentment hi votariem en contra segur, i l'altra jo crec que és molt poc ambiciosa, en el sentit que la proposta nostra encara és molt millor per als consells insulars que la que fa MÉS per Menorca, perquè l'esmena que fa MÉS per Menorca no implica..., és a dir, podria implicar rebre menys de l'import de

les bestretes aprovades en el pressupost del Govern. Per tant, no hi podem estar de cap de les maneres d'acord. Nosaltres hi estariem d'acord sempre i quan, ja dic, l'import que reben els consells insulars sigui com a mínim el que estava establert a les bestretes inicials.

I açò és la nostra proposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. S'han presentat les esmenes RGE núm. [2332](#), [2333](#) i [2334/18](#) per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Per a la defensa d'aquestes esmenes té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. En aquest punt substituiré Patricia Font. Abans d'entrar en el contingut de la proposició, sí que és necessari, perquè no és possible parlar i entendre la situació actual en relació amb les anomenades bestretes, sense parlar del sistema de finançament dels consells insulars del 2002 i del 2014.

Efectivament, MÉS per Menorca sempre ha dit que la llei aprovada el 2014 no era la llei que més li hagués agradat, no és una llei satisfactòria per a MÉS per Menorca, que té coses bones, que té mancances i que té perjudicis greus, especialment per a Menorca, per als consells insulars, en general, però especialment per a Menorca. Té coses bones, i ho hem dit sempre, per exemple vincula el finançament dels consells insulars als ingressos de la comunitat autònoma o, per exemple, estableix una garantia de mínims, són aspectes bons de la Llei del 2014. Però té mancances, com, per exemple, no inclou la participació i gestió de tributs autonòmics i incorpora així el principi de corresponsabilitat fiscal, si els consells són adults per poder gastar, també ho han de ser per estar implicats en la gestió dels tributs.

I té coses dolentes i algunes molt dolentes. La primera és que la llei Bauzá, impulsada precisament per un conseller i un director general d'Hisenda eivissencs, donen un pes - consideram nosaltres- excessiu al paràmetre població, no que no hi sigui, però un pes excessiu al paràmetre de població molt per damunt d'altres qüestions com el model econòmic, la protecció del territori, etc., que lògicament van en perjudici de Menorca.

També és un mal contingut d'aquesta llei del 2014, doncs que agafa com a any base el pitjor any que hi podia haver, el 2012, sense correccions, sense actualitzacions, un any dolent que s'utilitza com a base per definir els futurs finançaments, tan dolent és que els anys 2008, 2009, 2010, 2011 no, però hi entra, 2012 i 2013 s'estableixen aportacions addicionals que es diuen bestretes, que és un mal sistema, molt mal sistema. No ens n'amagarem, de dir-ho, ho varem dir a la passada legislatura i ho direm ara. Però un mal sistema que es va definir i que alguns varen continuar amb l'error, perquè que ningú no s'equivoqui, el 2012 qui va incorporar les bestretes a la llei és el Partit Popular, el 2013 qui va incorporar les bestretes a la Llei de finançament és el Partit Popular.

Què va fer la nova llei de finançament? Doncs incorporar una quantitat de milions, 35 en concret, com a recursos addicionals per definir la nova llei de finançament, que està molt per davall de les bestretes que per exemple es varen donar al 2009, 46,6 milions, i no els va incorporar dins l'any base, per molt que al Partit Popular li ho he sentit a dir. És fals, la llei diu: aquestes bestretes addicionals no constitueixen finançament consolidat dels consells insulars. No va consolidar les bestretes.

Però no només açò, sinó que ara ens diuen que: sí, però la llei té una disposició addicional que parla de les bestretes; és clar, però és que el que havia de fer la llei del 2014 era definir què eren açò de les bestretes, com s'havien de regular i fins i tot diria que ja que va ser una llei de tant de consens segons el Partit Popular hagués pogut consensuar com a mínims els inicis del sistema de liquidació, però no ho va fer, no ho va fer perquè no tenia ni la capacitat ni la voluntat de resoldre un tema molt difícil de resoldre.

Per tant, què li demanariem ara? Home, un poc d'austeritat en els arguments i de voluntat per trobar una solució d'acord.

Resultat d'aquest sistema. Miri, per a Menorca és molt clar: aplicar el sistema de bestretes i el sistema de liquidació que ha aplicat el Govern, sense entrar-hi, de dir que hi estigui d'acord, que no el compartesc, ens resulta una cosa per a Menorca: aplicar l'excel·lent Llei de finançament del Partit Popular del 2014 als anys 2008, 2009, 2010, 2012 i 2013 dóna com a resultat que a Menorca no li tocava cap bestreta, és a dir, es queda amb el sistema de finançament del 2002, tan senzill. Es queda amb el sistema de finançament del 2002, sort que en termes absoluts el Partit Popular se salva d'una manera, que hi ha molts d'ingressos, que augmenten els ingressos i, com que la nova llei incorpora aquests ingressos, els tradueix també en millora de finançament als consells insulars, però com a sistema ens deixa amb el sistema del 2002! I el Partit Popular ara, és clar, no sap on s'ha de col·locar perquè ha destapat allò que ja en el seu moment vam denunciar.

Què presentam amb les nostres esmenes? Efectivament, presentam dues esmenes que posen en evidència açò que acabam d'exposar. La primera esmena ve a constatar un fet, la llei del 2014, del sistema de finançament dels consells insulars, aplicada als anys que hi va haver bestretes, no aporta per a Menorca una millora en el finançament, i la manté en els mateixos paràmetres que al 2002, tant és així que amb l'aplicació que -insistesc- que ha aplicat el Govern i n'hauré de parlar, doncs no li toca bestreta, no li toca millora de finançament.

La segona esmena, consideram un greu error, molt greu, que en el moment més important que és aprovar una nova llei de finançament, la del 2014, que havia costat, és cert, va costar molt, i en aquest sentit el Partit Popular, és cert, pot estar content perquè va tirar endavant una nova llei de finançament, que des del 2012 no havia estat possible, però no regula ni posa terminis ni posa res a les bestretes, perquè la disposició addicional són dos punts que pràcticament no diuen res, no diuen res. És clar, després li cerquen la virtut a no dir res, "bé, però açò era obert perquè ho negociessin"; no, escoltin, estaven negociant el nou sistema de finançament, aquell era el moment

per decidir què es feia amb les bestretes i sobretot que s'incorporassin com a any base, que es consolidessin aquestes aportacions.

I finalment, una tercera, que fins i tot jo m'autoesmenaria, perquè després d'haver vist, he repassat, arran de preparar la intervenció, l'acord de la Conferència de Presidents i l'acord que es va aprovar per unanimitat al Consell Insular de Menorca, a través d'una moció presentada pel Partit Popular, insistesc, aprovada per unanimitat, avui doncs... hi faria unes certes modificacions, que després passaria si ho consideren bé els diputats, que seria en el sentit de demanar al Govern, efectivament, com diu la proposició del Partit Popular, que segueixi treballant per a una solució consensuada per fer aquesta liquidació de les bestretes sempre amb una premissa, que està clara: que els consells insulars en cap cas no han de retornar el que ja han ingressat, i de la resta que queda, que hi havia inclòs dins la llei, el que diem al Govern és que segueixi negociant amb els consells insulars.

En quina línia? Home, nosaltres el que li diem és que trobi una solució satisfactòria que doni resposta a la conferència, als acords de la Conferència de Presidents i a la moció que es va aprovar per unanimitat al consell insular, i que va en la mateixa línia, en la línia que lògicament no es pot retornar res i el que queda s'ha de veure com es resol, quina és la fórmula per acabar de liquidar aquests milions que queden pendants.

Nosaltres creiem que... jo em sent en l'obligació d'incorporar el contingut d'aquests dos estaments, la Conferència de Presidents i el Consell Insular de Menorca, entre altres coses perquè efectivament Menorca, el Consell Insular de Menorca és el més afectat, i ja els he explicat per què, i per tant, possiblement per açò és l'únic consell insular que ha aprovat per unanimitat una moció, precisament la del Partit Popular. Per tant, jo modificaria un poc el text per incorporar el que va presentar ja el Partit Popular al consell insular.

I acab, el portaveu del Partit Popular parlava, i crec que aquí hauríem de fer tots el *mea culpa*, parlar de les bestretes com a un sistema a compte de..., perdó, d'un mecanisme a compte del nou sistema de finançament -a compte del nou sistema de finançament. El nou sistema de finançament és el del 2014, doncs el que calia, i açò ho podem passar fins i tot... miri, diria als del Partit Popular que ho consultessin al seu exdirector general de Pressuposts, que li ho demanessin, el convidam, el podem fer comparèixer aquí.

Quina fórmula establia? Tècnicament haver definit la bestreta, que la llei no va voler resoldre, com a aportacions a compte del nou sistema ens du, ens deriva a aplicar un altre sistema. Saben quin és, per defecte, perquè no està definit? El sistema de finançament autonòmic. Com que no està definit, com es resol aquesta bestreta indefinida, aportacions... irresponsables perquè no s'haurien d'haver donat d'aquesta forma? Com es resol? Com que no hi ha definició, bestreta, equiparació: sistema de finançament autonòmic, s'ha aplicat aquest sistema.

I si el Partit Popular no va voler afrontar-ho és perquè sabia els resultats, o alguns del Partit Popular sabien els resultats a dia d'avui, el que passa és que avui es fan els sorpresos.

Qui ha fet feina i fa feina per resoldre la situació és aquest govern. Qui està arribant a acords amb els consells insulars és aquest govern. Hi ha acords ja per no haver de retornar recursos. S'està fent feina per resoldre aquesta part ja inclosa a la llei de pressupost. Anam per bon camí. Per tant, jo li diria: donem un poc més de marge en aquest sentit al Govern, però crec que, la direcció cap on apunta la proposició del Partit Popular, no hi estic en desacord, crec que apunta en bona direcció, però hem de donar aquest marge.

Aquesta modificació que faria de la meua esmena, si s'accepta, la faria també incorporant una qüestió que havia exclòs, que és el segon punt del Partit Popular que estableix, demana terminis. Crec que està bé i, per tant, un poc la proposta que faria és que aquest nou text que, si no els sap greu, els passaria ara per escrit... substituïria només el punt 1 i deixaria igual el punt 2, sempre amb la consideració que els diputats la considerin correcta.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Una vegada més, com ja han manifestat els dos portaveus que m'han precedit, doncs, parlem del sistema de finançament de la nostra comunitat i al final estam sempre amb el mateix mantra i amb els mateixos problemes, i finalment depèn de qui governa, això és com sempre, sobretot per a nosaltres que hem arribat nous, doncs, al final uns tenen la culpa o uns altres o no és suficientment bo perquè li faltava això o li sobrava l'altre. Bé, al final tenim una situació que ara el Sr. Camps ha parlat de telesèrie i jo ara, si em permet fer una mica d'ironia, parlaria utilitzant l'ésser o no ésser d'una obra de teatre, diria, ingressos versus o quantitats a compte.

Em sembla que el Sr. Martí ha explicat molt bé tot el tema o el concepte de bestreta, no?, i el que ha suposat o els mals de cap, però al final la falta d'ingressos suficients perquè els diferents ens, en aquest cas els consells que ara parlam, després ho torn a repetir parlarem d'ajuntaments i ara fa un moment parlàvem a nivell estatal, avui sembla que tocarem totes les administracions i tendrem una sessió intensa en aquesta comissió.

Per tant, sobre aquesta qüestió comentar diverses coses que, ho torn a repetir, el Sr. Camps ha fet la seva visió i el Sr. Martí ha fet i ha explicat molt bé determinades qüestions sobre aquestes dues lleis de 2002 i 2014, des de Podem volem fer diferents comentaris que segurament són repetitius, però volem deixar constància d'aquesta qüestió que al final el sistema permet perpetuar determinades situacions com la falta d'un

finançament, com s'ha comentat, des de 2014 per a les nostres illes, pràcticament farà quatre anys, estam des de 2008, i no s'ha solucionat aquesta qüestió.

Davant d'aquesta situació, com a partit preocupat pel benestar de la majoria social, doncs, hem de cercar i veure quines solucions podem donar a la ciutadania. Així, en primer lloc, ens agradaria dir que és important destacar que aquesta concessió de bestretes es va donar... lògic, havia de garantir la suficiència financera dels consells, com s'ha manifestat. A més a més, aquestes concessions es van fer en un moment de màxima emergència social com a conseqüència de l'esclat de la crisi, el Sr. Martí ho ha comentat també molt bé donant dades sobre els diferents moments crítics sobre aquesta situació.

Per tant, el contingut de les bestretes concedides s'haurien de considerar com a extraordinari i d'interès social, especialment, com he comentat, davant les competències dels consells. Per aquest motiu, malgrat la necessitat de definir legalment, com s'ha dit, uns criteris adequats per al finançament dels consells, no sembla just qüestionar les bestretes ja concedides perquè seria fer un forat a les malmeses arques dels consells, encara que altres arques estan molt pitjor.

També és vera, però, que la certa al·legalitat en què es concediren aquestes podria ser causa de decisions errònies. Això és obvi i em sembla que avui ho han manifestat els dos portaveus que m'han precedit, segurament que la resta o algunes de les persones que han d'intervenir ho comentaran, com, per exemple, els impostos concedits podrien no seguir la solidaritat interterritorial o eximir les necessitats reals dels consells. En aquest cas el retorn íntegre d'aquestes bestretes mal concedides comprometrien les finances del Govern.

En qualsevol cas, hem d'entendre que les bestretes que es varen concedir entre els anys 2008 i 2013 estaven a l'empara de la reglamentació i de decisions preses pel Govern del moment, unes decisions que òbviament haguessin estat diferents sota una reglamentació diferent com l'actual, però que no queden invalidades, és clar, per aquest motiu. El que, en canvi, sí que invalidaria les concessions de les bestretes seria la demostració que el procediment seguit no fou l'adequat i, per tant, es posen en risc les finances de la CAIB.

En la situació actual, doncs, es confronten dos raonaments igualment vàlids, d'una banda, els consells reclamen uns doblers que se'ls va concedir, d'acord amb el Govern del moment, el govern actual vol evitar pagar-los per no comprometre la seva sostenibilitat ja que aquestes concessions no foren atorgades amb els procediments adequats. Per tant, consideram convenient que qualsevol reforma del finançament dels consells respecti els nivells de benestar ja existents. Una conveniència que no ens inventem sinó que sembla ser un principi habitual, tal com es demostra, per exemple, amb la reforma del finançament autonòmic.

En resum, des de Podem entenem que la concessió de les bestretes es va donar en una situació anormal, ho torn a repetir, situació anormal, que les seves quanties no s'adeqüen a la situació financera dels consells ni del Govern i que la manca de previsió de la Llei 3/2014 fa necessària la negociació actual.

Cal, doncs, trobar una solució que premii el benestar de la ciutadania, i així Govern i consells comparteixin el pes dels errors del passat.

En aquest sentit, com ha comentat el Sr. Nel després de... fins l'últim moment d'aquest matí consensuar aquesta esmena que ens ha passat, votariem, si el Partit Popular admet totes les seves esmenes, però ja ha manifestat que no admetrà dues, i nosaltres votarem a favor de les esmenes presentades per MÉS per Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Campomar, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquest tema de les bestretes dels consells insulars és un tema recurrent com jo crec que ha dit el Sr. Nel, això va començar l'any 2012, les primeres bestretes que va posar en marxa el Partit Popular, o sigui, que ja parlam de fa sis anys. Sí que és veritat que la llei de 2014 no sé si va ser un avanç, supòs que sí, com diu el Sr. Camps, però bé jo crec que aquí hem tengut dues visions, la visió del Partit Popular que ha enaltit la llei, també la visió del Sr. Camps, i la visió del Sr. Martí, que ha posat de relleu quines són les mancances o quins són els punts febles d'aquesta llei. Crec que amb això coincidesc també amb el que han dit companys que aquesta llei va ser feta en un moment de situació econòmica, diguem, molt concreta i que, per tant, tal vegada no ha tengut en compte una sèrie de paràmetres territorials, que nosaltres creiem que en les nostres illes és un fet fonamental tenir-los en compte aquests temes territorials, tant per ser illes com pel valor que tenim del nostre patrimoni i del nostre territori.

Però bé, crec que en aquest cas... a mi em sorprèn que quan... siguem tant, el Partit Popular, el Sr. Camps sigui tan reivindicatiu amb aquest tema de les bestretes i amb aquesta proposició no de llei passada que hem discutit d'aquests 67 milions que són del nostre IVA, que són del nostre REB, que és una promesa que ens va fer el Partit Popular que ens va dir que ens els donaria, hi vota en contra el senyor, però és que ha votat en con... no, però, vull dir que també vegi que també forma part de la seva contradicció, Sr. Camps, això sí, sí, vull dir que vostè gira la truita i també canta a l'inrevés quan també li convé.

De totes maneres, des de MÉS per Mallorca creiem que aquesta negociació esperam que es resolgui el més aviat possible i estam d'acord una mica amb els termes... estàvem d'acord amb les propostes d'esmenes que li ha presentat MÉS per Menorca, i amb aquesta proposta que ha posat sobre la taula MÉS per Menorca d'una transacció a una de les esmenes. Per tant, en aquest cas si el Partit Popular l'accepta hi votariem a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Camps, no sé si les bestretes han donat molt de joc, a vostè segur que li han donat molt de joc, això ho podem afirmar perquè és un tema reiteratiu, la qual cosa em sembla molt bé, però jo li explicaré com ho veiem. El nostre grup parlamentari s'abstindrà en aquesta iniciativa d'avui i veiem que les bestretes al final són com un pegat, a un moment determinat es va posar un pegat i ara hem de gestionar el resultat d'aquell pegat, que com a pegat no estava molt ben establert, però de qualque manera s'ha d'arreglar aquell pegat que a un moment determinat va tenir una funcionalitat.

I és clar, jo el que veig és que es produeix una discussió, per una altra banda supòs que lògica i previsible, entre el Govern i els consells insulars sobre el sistema per calcular com acabam de tancar aquest pegat. I ara estam en aquest moment de discussió entre consells i Govern.

I nosaltres no podem donar suport a la seva iniciativa, tot i que podem estar d'acord amb moltes coses, perquè vostè al final el que fa és predeterminar quin ha de ser el consens i quin han de ser el resultat de la negociació, la qual cosa a nosaltres ens sembla que..., aleshores ja no ha de fer consens ni negociació, si vostè ja predetermina quin serà el resultat final, quin sentit té dialogar, negociar i consensuar, com diu la seva pròpia proposició no de llei?

Per tant, ja entenem que difícilment el Govern aconseguirà un acord, o un consens, que suposi que els consells retornin allò cobrat, ja veig que la cosa no anirà per aquí, per tant, s'acomplirà una de les seves condicions. Però nosaltres el que pensam és que estam en el moment de la negociació, és evident que vostè ha insistit, i segurament ha estat un dels motors que aconseguirà que aquest pegat, diguem, quedi tancat definitivament, però mentre això arriba crec que no podem condicionar d'aquesta manera els resultats finals i hem d'esperar un poc que es produeixi aquesta negociació entre consells i Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Seijas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno yo, en principio, puedo decir que estoy de acuerdo con la propuesta que hace el Partido Popular en esta proposición no de ley. También quería hacerle mención al Sr. Camps que en el punto 1, en la PNL usted habla de un sistema de cálculo de las liquidaciones, sin embargo a la hora de poner el primer punto de la proposición no de ley,

habla de solución consensuada. A mi no me preocupa lo de la solución consensuada, lo que sí me preocupa es que unas veces están unos partidos, otras veces están otros, unos son afines al partido que hay en el Govern, en otros puede ser el caso que no.

Y yo, en aras a la transparencia, creo que, si me permiten una enmienda *in voce*, que además recogida dentro de la PNL que usted presenta, sería una solución consensuada para un sistema de cálculo de las liquidaciones. Porque el sistema de cálculo de las liquidaciones tiene que ser transparente y lo tiene que saber todo el mundo, no tiene que ser fruto de una negociación que se hace en cada momento y que pueda depender del color político de las diferentes administraciones que estén gobernando en ese momento en cada una de las administraciones.

Lo mismo en el punto 2, donde usted dice que establece un calendario en un plazo máximo de tres meses, yo diría que tras establecer este sistema de cálculo, llegar a ese consenso de ese sistema de cálculo.

Después de escuchar al Sr. Nel Martí y al resto de los portavoces, pues entiendo mucho mejor este tema de que a lo mejor lo había interpretado..., hoy estoy aquí en esta comisión que no es la que me corresponde por natura y estos temas los desconozco, porque no los trabajo habitualmente; pero sí es comprensible que hay un mal sistema en la forma de financiarse y sobre todo que no hay transparencia. Por eso, de ahí que insista en que el sistema de cálculo que se haga para establecer las *bestretes* que sea transparente y que lo pueda conocer todo el mundo, y que esos cálculos que no sean consecuencia de una negociación en cada momento, sino que realmente que queden al alcance de todos los ciudadanos y, por supuesto de sus representantes políticos para poder ejercer su función de control sobre los correspondientes gobiernos.

Poco más que añadir, que esta propuesta a mi me preocupa y que me ocupa. Entonces independientemente de que usted admita o no las enmiendas, pues yo votaré a favor.

Nada más. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alcover, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, el Sr. Martí ja ha explicat suficientment i perfectament què eren aquestes bestretes i quina incidència tenien les lleis que hi havia aprovades. Per tant, no insistiré molt més en aquest tema.

Sr. Camps, ara, de fet, amb aquesta proposició no de llei que vostè presenta aquí, estam modificant de fet la Llei 3/2014, perquè de l'aplicació d'aquella llei de 2014 s'han fet les liquidacions de les bestretes i a l'illa de Menorca li ha sortit com li ha sortit. Vostè pot dir d'una interpretació que s'ha fet, sí, sí, molt bé, però si hi cap aquesta interpretació, també arribam a la mateixa conclusió i és que la llei estava mal feta.

(Remor de veus)

Amb això estam d'acord, la llei no estava bé, d'acord, en això ja hem arribat a una conclusió, per tant, va ser perjudicial per a l'illa de Menorca. Jo crec que aquí valdria la pena arribar a un acord, com varen ser capaços d'arribar a un acord al Consell Insular de Menorca, crec que hauríem de fer aquest esforç.

És fantàstic que després de presentar tres esmenes a tres pressuposts consecutius, allà on deia que s'havien de liquidar 2 o 3 milions d'euros, dependent de l'any, crec que eren devers 3 milions d'euros, el que es proposava, ara critiqui que a l'any 17 es fessin pressupostàries perquè la liquidació vol dir fer pressupostària, perquè les bestretes eren extrapressupostàries, no pressupostàries, per tant, es varen fer pressupostaris 6 milions d'euros, per cert, arran d'una modificació de la Llei de pressuposts per a l'any 18 que el Grup Popular hi va votar en contra i jo li vaig dir, escolti, que aquesta modificació ens permetrà dins l'any 2017 ja liquidar part de les bestretes, liquidar és fer pressupostàries, eh? Torn insistir...

(Remor de veus)

..., no, ja estaven cobrades, Sr. Camps, ja estaven cobrades, s'han fet pressupostàries, allò no pressupostari s'ha fet pressupostari. Aquest és l'objectiu, era aquest l'objectiu, no era un altre, és tenir una traducció pressupostària i que no haguessin de donar compte els consells insulars si ja havien reconegut el dret. Això és així, Sr. Camps, no hi ha dubte. Per tant, almanco no ho critiqui, a sobre que vota en contra de la modificació de Llei de pressuposts que impedia, o que permetia, millor dit, la translació pressupostària d'un import de les bestretes, en aquest cas per valor de 6 milions d'euros, almanco no ho critiqui.

Jo crec que sincerament que hauríem de fer l'esforç d'arribar a un acord en aquest tema, perquè aquí és el es vol crec que més o manco, tots és el mateix. Primer, que el consell insular no hagi de pagar el que li surt a compte de la liquidació que és menys 8 milions d'euros. I segon, arribar a un acord que sigui satisfactori per a totes les bandes, en això crec que ningú no hi pot estar en contra. Nosaltres, la literalitat de la proposició del Partit Popular no ens sembla bé, perquè pressuposa que aquí s'ha de liquidar tot i aquí no hi ha res més a discutir, ni res més a dir, i això entenem que no és cert.

A nosaltres ens va bé l'esmena que ha presentat amb aquesta solució que ha presentat MÉS per Menorca, ens va bé, nosaltres li donaríem suport, però si, com he cregut entendre, al Partit Popular no li va bé aquesta esmena, jo li proposaria una segona transacció a veure si li anava bé, i és reproduir l'acord que va fer el Consell Insular de Menorca, arran, a instàncies del Partit Popular. És a dir, a nosaltres ens va bé punt per punt, sense modificar ni una coma. Hi ha dues faltes d'ortografia, però res més. Nosaltres la podríem aprovar perfectament aquesta, i entenc que no hi podeu votar en contra, perquè és a instància del Partit Popular, per tant, és com si el Partit Popular d'aquí votàs en contra del Partit Popular de Menorca, i això seria absurd.

Per tant, a nosaltres aquesta ens va bé i a aquesta li donaríem suport.

A la de MÉS per Menorca li donaríem suport i, si no els va bé, i s'estimen més la que vostès varen presentar en el Consell Insular de Menorca, també li podem donar suport. Triïn, ens és igual, triïn.

Ara la seva, de la literalitat, si es mantenen en aquesta literalitat, ens veurem obligats a votar-hi en contra, no perquè no vulguem resoldre el problema de Menorca, evidentment, per això a Menorca sí que varem votar a favor de la del Grup Popular, però aquí no diu el mateix. I les conseqüències no són les mateixes, de la literalitat d'una redacció i de l'altra.

Per tant, jo demanaria al Partit Popular que fes un esforç i triàs..., a nosaltres ens va bé, no sé si a la resta els va bé, tant la de MÉS per Menorca, com la que es va aprovar en el Consell Insular de Menorca, que triï i n'aprovam una. Nosaltres donarem suport a la que vostè triï, Sr. Camps.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, Sr. President. Jo demanaria poder veure el que es va aprovar al Consell Insular de Menorca, que no (...).

EL SR. PRESIDENT:

Fem una suspensió de tres minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Un cop recomençada la sessió, correspon la intervenció del grup proponent per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes, per un temps de cinc minuts, Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Deia el Sr. Melià que això de les bestretes era un pegat i jo li he de donar la raó, efectivament és un pegat. És un problema que uns determinats polítics d'un determinat any ens hi van ficar i, per tant, és lògic i és just que aquells mateixos polítics avui ens treguin d'aquesta situació. Per tant, res més faltaria que aquest govern no fes feina de valent per resoldre aquell problema en el qual ells mateixos ens hi varen ficar. Això, una qüestió.

Hi ha hagut crítiques a la Llei de finançament dels consells insulars, hi ha hagut crítiques, però més enllà d'aquestes crítiques no he vist, per exemple, una proposició de llei de modificació d'aquesta llei per part de MÉS per Menorca, duen tres anys governant. Jo no he vist..., jo no he vist...és que ni una PNL ha presentat MÉS per Menorca dient: no, no, és que aquesta llei és molt dolenta, l'hem de canviar. No he vist una proposta del Govern volent canviar aquesta llei. La llei que tenim ara, duim tres anys de govern d'esquerres amb aquesta llei i no s'ha modificat. Per tant, si tenim aquesta llei avui és per obra i gràcia de l'actual govern. Per tant, em sembla poc creïble que avui aquesta llei sigui tan dolenta quan duen tres anys governant i no han fet res per modificar-la.

I perquè vegin les conseqüències de prorrogar uns pressuposts, mirin, a l'any 2011 en què es varen prorrogar els pressuposts del 2010, aquell any els consells insulars varen perdre les bestretes, perquè les bestretes del 2011 no existeixen, no hi ha bestretes, no les podran cobrar mai, precisament perquè es varen prorrogar els pressuposts.

D'aquí ve la nostra preocupació que es puguin prorrogar els pressuposts de l'Estat i més conseqüències en temes de finançament.

Quant a les esmenes, des del nostre punt de vista... no les acceptarem.

Sí que acceptarem l'esmena *in voce* de la Sra. Seijas, crec que el punt quedaria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a seguir treballant en una solució consensuada d'un sistema de càlcul de la liquidació de les bestretes." Crec que no hi ha problema en afegir açò.

Deia el Sr. Alcover d'aprovar els punts que es varen aprovar al Consell Insular de Menorca, em semblaria bé, els podem aprovar també, però evidentment hi afegiríem el primer punt de la proposició no de llei que nosaltres duim aquí, és evident. És a dir, podem aprovar tots els punts que es varen aprovar al Consell Insular de Menorca, però també aquest, i no és perquè vulguem predeterminar un acord, com deia el Sr. Melià...

(Remor de veus)

... no, no, no, nosaltres volem establir un criteri de partida perquè cap consell no perdi ni un euro, perquè imaginem per un moment que aquestes bestretes s'haguessin pagat cada any, no parlariem de res, s'haurien cobrat i punt, i s'hauria cobrat exactament aquella quantitat que els pressuposts de la comunitat autònoma deien...

(Remor de veus)

És clar que sí...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover, Sr. Alcover. Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Les bestretes...

(Remor de veus)

..., no, no, no, les bestretes són una partida extrapressupostària i la quantitat que sortia al text articulat de la Llei de pressuposts, aquella quantitat era la quantitat que havia d'anar als consells insulars.

Per tant, si s'haguessin pagat les bestretes que els pressuposts deien tots els consells insulars haguessin cobrat les bestretes i, per tant... sempre amb la premissa que no hi hagi consells insulars que no hagin de retornar res, ja haurien cobrat i ja no haurien de retornar res.

(Remor de veus)

Per tant, per tant, crec que, en ares que cap consell insular no perdi ni un euro, perquè molts d'aquests ja van incorporar als pressuposts seus i ja es van gastar aquests doblers que després no els van arribar, crec que el punt de partida hauria de ser precisament l'import total de les bestretes.

A partir d'aquí, el que Govern consideri, el que s'acordi entre els consells insulars i el Govern, no hi ha cap problema, però evidentment amb aquest punt de partida, punt de partida que és precisament açò, que cap consell insular no perdi ni un euro d'aquest finançament.

I nosaltres mantenim aquesta proposta, ja dic, podem aprovar les mateixes propostes que es van aprovar al Consell Insular de Menorca afegint "i que puguin recuperar un import no inferior a l'import de les bestretes establertes als diferents pressuposts de la CAIB durant els anys de vigència del sistema de bestretes".

Aquesta és la proposta que nosaltres fem avui aquí i, en tot cas, que els partits votin el que considerin més oportú.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. A veure si som capaços d'aclarir un poc això abans de procedir a la votació.

Hi ha tres esmenes presentades en temps i forma pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per escrit, que entenc que han estat rebutjades per part del grup proposant.

Hi ha una esmena de MÉS per Menorca presentada *in voce*, que també ha estat rebutjada pel grup proposant.

Hi ha una altra esmena de la Sra. Seijas, que ha estat acceptada per part del Grup Parlamentari Popular, voldria saber si la resta de portaveus acceptarien aquesta esmena *in voce* de la Sra. Seijas.

(Se sent una veu de fons que diu: "sí")

(Remor de veus)

No accepta l'esmena de la Sra. Seijas. Per tant, queda rebutjada l'esmena.

I per fi, tenim la darrera esmena *in voce* presentada pel Partit Socialista quant a adoptar l'acord que es va prendre al Consell Insular de Menorca i que el Partit Popular acceptaria, en cas que s'incorporàs una part del punt 1 de la PNL del Partit Popular.

S'accepta amb aquesta condició aquesta proposta? Bé, si no s'accepta...

Per tant, passam a votar la PNL talment.

Passam, per tant, a votar la Proposició no de llei RGE núm. 669/18.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

5 vots a favor; 1 abstenció i 7 en contra.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 669/18, relativa a la negociació i liquidacions de les bestretes.

I.3) Proposició no de llei RGE núm. 868/18, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequació de la regla de despesa dels ens locals.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 868/18, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequació de la regla de despesa dels ens locals. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sr. Alcover, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta és una PNL que ja s'ha discutit algunes vegades en el si d'aquest parlament, no és que hi hagi cap novetat, però creiem que no ha perdut gens la vigència i evidentment creiem que és positiu seguir comentant i discutint aquest tipus de mocions, com és aquesta en concret.

En concret es tracta de parlar de la regla de despesa referida als ens locals que -com se sap i només a la nostra comunitat autònoma- tenen un superàvit del voltant de 500 milions d'euros que no poden gastar. És cert que el Sr. Montoro l'altre dia a la FEMP va... va dir una cosa raríssima, perquè, de tot d'una, va semblar que havien de poder gastar el superàvit o els romanents que tenien els ajuntaments, després es va rectificar o es va matisar i va dir que només serien els superàvits de l'any 2017, la qual cosa no és el que s'havia demanat i, per tant,

manté la vigència aquesta proposició no de llei, perquè no és exactament el que s'havia demanat, aquesta promesa que va fer el Sr. Montoro. Com que ve del Sr. Montoro no sabem si allà va dir una cosa i després en va dir una altra, si varen entendre una cosa, allà nosaltres no hi érem, per tant, o jo no hi era, per tant, no puc parlar del que va passar. El que sí és cert és que de tot d'una va generar moltes expectatives la reunió i al final, doncs, *en agua de borrajas* va acabar l'assumpte, perquè no va ser tot el que s'havia demanat.

Evidentment, podríem estar d'acord, crec que tothom hi estaria d'acord que la regla de despesa va ser creada, primer, per no endeutar-se més, i segon, perquè els superàvits que tenguessin els ajuntaments fossin per llevar deute, aquest era el principal o un dels principals objectius de la regla de despesa.

És clar, en el cas de les entitats locals, que ja estan finançades i ja han liquidat el deute, doncs, ja no té sentit mantenir aquesta regla de despesa i tampoc no té sentit de deixar-los gastar els impostos o tots els recursos que cobren cada any. És que no té cap sentit ni un.

Per tant, nosaltres presentam aquesta proposició no de llei amb aquests cinc punts. Primer, eliminar l'aplicació de la regla de despesa a les entitats locals sanejades, evidentment amb això estam d'acord, si hi ha qualque municipi que encara no està sanejat, doncs, segurament haurà de seguir sense gastar el que pot.

Revisar les restriccions de concertació d'operacions d'endeutament, perquè si no en té i vol fer qualque inversió que sigui necessària, i no la pot imputar a romanents, l'opció del deute encara és una opció viable.

La tercera, eliminar la regulació de les taxes de reposició, aquí hem de pensar que els municipis tenen... alguns tenen bombers, com Palma, de policia local en té tothom, i que durant aquests anys no s'han pogut substituir aquells que passaven a segona activitat o directament es jubilaven. I això es nota, això es nota a tots els municipis i, evidentment, la culpa d'això és de les polítiques del Partit Popular i, en concret, del Sr. Montoro.

La quarta, possibilitar la internalització de serveis públics perquè a qualque moment això pot ser positiu, o almanco pot ser una opció viable.

I en cinquè lloc, aquest és el més suau, que és traslladar aquests acords als diferents organismes de la FELIB, FEMP, Conselleria d'Hisenda, Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Això proposàvem i entenem que amb aquests cinc punts, els quatre primers sobretot, donam resposta a les necessitats de bona part dels ajuntaments, dels municipis, no només de les Illes Balears, també de la resta d'Espanya, però principalment de les Illes Balears que, com he dit al principi, tenen 500 milions d'euros en romanents que no els poden gastar per aquesta normativa entenem que injusta i que creiem que les necessitats hi són i estaria bé que els poguessin gastar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que amb la proposta que avui ens presenta el Partit Socialista hi veiem un avanç, un avanç important respecte de posicions maximalistes que sempre havien mantingut, ja resulta curiós. És a dir, ara proposen eliminar l'aplicació de la regla de despesa només a les entitats locals sanejades, quan sempre havien defensat l'eliminació de la regla de despesa a totes les administracions públiques, fins i tot el Govern balear, que no està sanejat, demanaven la derogació de la regla de despesa per al Govern perquè ho consideraven un desastre, però bé, ja va bé que només, de moment, considerin que s'ha de suprimir a les entitats locals sanejades.

Nosaltres vàrem fer una moció, dia 6 de febrer, on també demanàvem la flexibilització de la regla de despesa per a aquelles administracions públiques que ja es consideren sanejades. I mirin què va dir el Sr. Alcover, perquè el Sr. Alcover firma, firma aquesta proposició no de llei i també va fer aquestes declaracions, ell diu, "... i a més -diu a la darrera frase- ara el Sr. Font no hi és, però què ha dit?, aquelles administracions públiques que ja es consideren sanejades. Açò és un concepte jurídic indeterminat i molt perillós, què es considera sanejades? Què vol dir es consideren sanejades? Què vol dir? Ho haurien de dir i aquí no diu res. Per tant, nosaltres, aquesta sí la votarem en contra perquè no ens fiam."

Escoltin, el mateix concepte indeterminat que, és a dir, el Sr. Alcover considerava indeterminat és el mateix concepte que avui apareix en la seva proposició no de llei. Curiositats que ja va bé, és a dir, poder recórrer a l'hemeroteca per descobrir les incoherències i aquelles coses que evidentment, doncs, no tenen massa sentit, i que el Sr. Alcover sol ser un especialista a trobar les incoherències dels altres, però que lògicament no veu les seves.

En qualsevol cas, és a dir, i ho deia també el Sr. Alcover, la regla de despesa parteix d'una idea que jo crec bàsica i molt raonable i molt keynesiana, i la idea és, és a dir, és necessari quan hi ha creixement econòmic estalviar una petita part d'aquell increment d'ingressos que tens, que serveixi de matalàs per a quan vénen les èpoques de crisi. Però l'AIREF, que és la referència del Sr. Alcover, l'AIREF ja ho va dir, diu: si amb els anys de bonança s'hagués aplicat la regla de despesa en lloc de malbaratar els doblers, com es va fer en el segon pacte de progrés, en els anys durs, durs de la crisi, 2010, 2011 i 2012, no hagués estat necessari fer els ajusts tan radicals de despesa que es varen haver de fer.

Però és que tampoc no ho diem nosaltres, ho diu la Sindicatura de Comptes. La Sindicatura de Comptes, en el darrer informe de l'anàlisi del deute, diu que és necessari mantenir la regla de despesa precisament per complir els objectius de sostre de deute.

Bé, en fi, és a dir, per tant, nosaltres mai del món no podem estar en contra d'eliminar l'aplicació de la regla de despesa, en tot cas de flexibilitzar, i en açò sí que ens hi veurem. Vostès estan en contra de flexibilitzar i estan a favor d'eliminar, bé, doncs, tenim aquest problema, no ens entenem en aquesta qüestió; perquè la regla de despesa no impedeix incrementar la despesa, és a dir, el que impedeix és el creixement descontrolat de la despesa, açò sí que ho impedeix. Ho va dir molt bé el Sr. Rosselló, és a dir, escolti, és que la regla de despesa molesta molt a aquells que volen gastar i en canvi va molt bé a aquells que han de pagar. És que és així, i vostès volen gastar, i aquesta proposta va en aquest sentit.

En qualsevol cas, la proposta aquesta, des del nostre punt de vista, seria, en certa manera, immiscir-se en les negociacions, que ja estan molt avançades, entre el Govern central i la Federació de Municipis i Províncies. Crec que els hem de deixar que negociïn, que acordin i que arribin als acords que es puguin arribar, perquè crec que el Sr. Abel Caballero defensarà millor els interessos dels ajuntaments que els que puguem defensar nosaltres, no ho sé. El Sr. Abel Caballero tampoc no és susceptible que sigui del PP, doncs, és el president de la Federació de Municipis i Províncies i, per tant, crec que és ell qui ha de saber què interessa als ajuntaments i què no interessa, per tant, que les negociacions que es duen a terme entre el Govern central i la Federació de Municipis i Províncies crec que els hem de deixar fer feina.

D'aquestes negociacions almenys el que s'ha després de principis d'acord que hi ha és que es pugui flexibilitzar aquesta regla de despesa i que es puguin reinvertir els superàvits de 2017, 2018 i 2019. Escoltin, és una molt bona notícia, és a dir, si açò fos possible, si s'arribés a aquest acord parlariem que s'injectarien a l'economia espanyola més de 5.000 milions d'euros, és que s'injectarien a Balears 500 milions d'euros.

Per tant, és a dir, nosaltres estam a favor, i ho hem dit moltes vegades, de la flexibilització de la regla de despesa amb aquelles entitats que ja estan sanejades. Nosaltres estem a favor que poc a poc es vagi amollant un poc aquesta rigidesa que era necessària en el seu moment, que ha estat imprescindible, que ha suposat que Espanya segurament enguany o l'any que ve sortim del protocol de dèficit excessiu d'Europa, perquè, ho hem de recordar, encara estam dins el protocol de dèficit excessiu d'Europa, encara estam controlats per Europa. Per tant..., és a dir, eliminar la regla de despesa en aquests moments en què encara ens trobam sota la supervisió d'Europa no és raonable, no és responsable.

Per tant, a partir d'aquí crec que el que hem de fer és, si flexibilitzar, no, en cap cas derogar, i en qualsevol cas el nostre posicionament quant a la proposta que avui em presenta serà votar en contra, votar en contra perquè, ja dic, hem de deixar fer feina als que negocien en aquests moments aquesta flexibilitat de la regla de despesa.

Crec que el Sr. Abel Caballero i el Sr. Ministre Montoro tots dos poden asseure i acordar el que hagin d'acordar i el que acordin benvingut serà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Sr. Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Passem a la tercera iniciativa d'aquesta tarda i sincerament avui tenim molts de temes i aquest últim és un tema molt recurrent, però de veritat jo cada vegada que escolt el Sr. Camps em sorprèn, i ara, fa un moment, ha acabat dient que deixem fer feina als ajuntaments, negociar, i fa una estona hem escoltat... o volia que aprovéssim una iniciativa que els consells... al final, de veritat, Sr. Camps, és que no ric per respecte, però és que al final vostè podria vendre qualsevol cosa i sense passar res, no?, però és increïble el que vostè pot dir.

I d'altra banda, jo que he ensenyat alguns anys comptabilitat, no em vindrà a fer una classe, vostè ho ha intentat i em sembla que avui hem après molts de conceptes que per a qualsevol ciutadà o ciutadana que no tingui nocions de comptabilitat o d'administració pública li aniria molt bé, no?, però és molt fàcil allò de comptes sanejats, Sr. Camps, lliures de càrrega.

Per tant, aquest concepte que vostè ha intentat agafar les paraules del Sr. Andreu si al final qualsevol economia domèstica d'un ajuntament o del Govern estatal té càrregues no té els comptes sanejats. És ací de simple, vostè no cerqui altres qüestions.

Per tant...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... bé, però és que vostè utilitza aquest argument per intentar justificar determinades coses que, sincerament, de veritat, Sr. Camps, després de tants de dies que hem escoltat en aquesta comissió, jo porto un temps que no era en aquesta comissió, però... i especialment al Ple, on realment tot el tema, com s'ha comentat fa un moment i ha exposat el Sr. Andreu en els diferents punts que hem tractat, no?, el tema de l'endeutament des de Madrid, fins arribar als ajuntaments, tot el tema de la regla de despesa, tot el tema de la falta o dels mecanismes per poder finançar-se per part dels ens socials, tot el tema de... a veure si ho dic... ja, al final és que no ho veig bé, un segon... ah!, la taxa de reposició. De veritat, i vostè que ara digui que no dóna suport a això i que el Partit Socialista rebaixa les seves peticions, quan és obvi, i una de les coses que també des de Podem hem manifestat és que si determinades administracions, des d'un ajuntament fins a arribar al Govern central han arribat a endeutar-se, recordo que aquesta comunitat té 9.000 milions d'euros de deute, que al Govern estatal tenim un deute de més d'1 bilió, torn a repetir, 1 bilió d'euros de deute, aquí els únics responsables que ens han dut a tenir aquests deutes i igual que altres ajuntaments, com per exemple, em ve al cap un dels més grans, Jerez, que realment té... idò no han sabut gestionar bé els comptes, però hi ha milers i milers i milers de municipis de més de 8.000 municipis que formen l'Estat espanyol, que tenen els seus comptes sanejats, perquè molts de petits municipis, o grans, han sabut gestionar, no han fet barbaritats o malversat,

puntos suspensivos, no entraré a parlar d'altres qüestions que avui ens anem, no?

Des del nostre partit, des de la nostra formació és obvi que reclamam i hem treballat també des de les diferents administracions o en aquest sentit des de les diferents institucions on tenim representació, al Congrés també i al Senat, i hem parlat d'aquesta necessitat que d'una vegada realment si volem que les administracions funcionin millor, des de Madrid, ho tornem a repetir, avui el Govern central és responsable o almenys és el protagonista d'aquestes iniciatives que al final puguin donar a cadascun dels ens, en aquest cas els ajuntaments, les eines necessàries per poder gestionar i poder arribar a la ciutadania perquè al final ens oblidem de totes les necessitats que tenen les persones al seu barri, al seu municipi, en la seva illa i en la seva ciutat, no?

I al final si no tenen els mecanismes, si no tenen els instruments i si no tenen el finançament pertinent al final no poden tenir el que demanen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Campomar, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Crec que com que els que m'han precedit ja han dit, hem discutit moltes vegades aquests temes tant al Ple com en comissió, crec que tothom... sabem quina posició cadascú té.

Nosaltres ja des de MÉS per Mallorca fa temps que ja hem dit que aquesta regla de despesa i aquesta llei Montoro realment ofega els nostres ajuntaments i impedeix que els nostres ciutadans i els nostres residents tinguin uns serveis públics com toca, i sobretot encara això és molt més greu, molt més sagnant en ajuntaments, que, independentment que hi hagi matisos, hem d'entendre sanejats com s'ha dit, encara que la interpretació pugui ser diferent.

Sí que és vera, però, i vull recalcar el que ha dit el Sr. Alcover, que aquestes promeses que fa el Partit Popular, el Sr. Montoro, que bé, com si hagués donat una gran notícia que enguany, que sí, que ja podien gastar el superàvit i ha resultat que l'únic que deia era el mateix que s'havia pogut fer l'any anterior, que era gastar el superàvit del darrer exercici pressupostari, no... vull dir, no és que realment obrís una porta diferent.

Crec que en aquestes coses ells mateixos saben que... que realment... no és una actitud que tinguem bona acollida i no saben com sortir d'aquí, no?

Jo, el Sr. Camps, sempre que torna a dir que bé, que es va haver de fer aquí una important regla de despesa perquè hi havia com a segon pacte grans... que s'havien gastat doblers..., vull dir, malgastat els doblers, jo és que em sap greu, però quan vostè diu això jo li he de recordar el Palma Arena, li he de

recordar tots els metres ofegats perquè li ho he de recordar, perquè això són càrregues que pagam cada any en aquesta comunitat autònoma, i em sap greu, però si vostè segueix dient aquestes coses, a nosaltres no ens queda més remei realment posar sobre la taula quines són les hipoteques que estan sobre l'espatlla dels ciutadans d'aquestes illes i que hem de pagar contínuament des d'aquest govern.

Això de deixar que negociïn, ja ho ha dit el Sr. Aguilera, vostès... canvia, es transforma constantment i canvia de pell i ara diu això, en la primera proposició no de llei ens deia una cosa, en la segona ens n'ha dit una altra i ara ha tornat canviar, bé, és un transformista molt efectiu, no?, vull dir té..., això ho sap fer molt bé..., verbal, eh?, no he volgut insinuar res més, però és vera, té una capacitat de girar les paraules i de... i de girar les coses, no?, i bé, això li ho hem de reconèixer, però això no vol dir que ens creguem el que ens diu o que ens convenci. Jo crec que això és una altra qüestió.

Vostè ha dit que seria una bona notícia que tots aquests milions d'euros es reinjectassin, que aquesta negociació que es du a nivell de la federació, el Sr. Montoro amb la federació, seria una bona notícia. Jo..., és que jo trob que haurien d'estar avergonyits, precisament aquesta regla de despesa s'ha fet per amagar el dèficit taxatiu que té el Govern central i que realment el que fa és fer-ho pagar als ajuntaments i les comunitats autònomes perquè qui té el dèficit més gros és el Govern central i ho fa pagar als ajuntaments i ho fa pagar a les comunitats autònomes.

I ara ve a dir que..., com si serà una bona notícia si els donam el que els pertoca, home! És que... jo pens que en això, vull dir..., el Partit Popular realment castiga i està castigant de forma..., no tan sols injusta, jo crec que és indignant, quan realment en aquest moment des del Govern central el que es fa és continuar amb una política d'AVE deficitaris que no duen..., que no té cap tipus de justificació; continuar amb unes despeses de Defensa cada any que surten del pressupost i cada any amb molt més despeses extrapressupostàries desorbitades; amb indemnitzacions tipus Castor i al Sr. Florentino de 1.500 milions d'euros, i que això és el que realment produeix aquesta mala gestió del Partit Popular i que utilitza, per amagar això davant d'Europa, castiga els ajuntaments i les comunitats autònomes.

Nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei que ha presentat el Partit Socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El PI PROPOSTA PER LES ILLES BALEARIS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, president. El nostre grup parlamentari també donarà suport a aquesta iniciativa, cosa que no sorprendrà al Sr. Camps, després de la cita que ha fet, perquè efectivament nosaltres mantenim la coherència d'aquest concepte indeterminat d'ajuntaments sanejats. Nosaltres ja ho vàrem proposar, nosaltres no vàrem triomfar, però crec que

aquesta iniciativa sí que triomfarà en el dia d'avui, de la qual cosa la veritat ens n'alegram que surti endavant.

La regla de despesa què vol, què persegueix? Entenc que el que persegueix és controlar l'endeutament i resulta que els ajuntaments són l'administració pública de l'Estat que té superàvit, no té endeutament, té els números sanejats. Tots crec que entenem que són números sanejats en aquest sentit. És clar, a mi el que em fa gràcia és que el Partit Popular i principalment el Govern de l'Estat es dediquin a donar lliçons de regles de despesa, d'estabilitat financera a les administracions que compleixen, que són els ajuntaments, i ells, que són els paladins, que dirien ells, que són els grans defensors d'aquestes regles de despesa i d'aquesta estabilitat financera, siguin els majors incomplidors i els que generen més deute. I això és així, i és clar, per a mi això és pura hipocresia, perquè si creuen tant en la seva regla de despesa, per què l'Administració general de l'Estat no compleix? Per què no té superàvit? Si això és tan bo i tan necessari i tan keynesià, que ho facin. Però resulta que són els majors incomplidors, la qual cosa és, ja dic, tota una paradoxa.

És una vergonya que un ajuntament com Alcúdia hagi de tenir 62 milions en el banc, és una vergonya! Té els comptes absolutament sanejats i ara ha d'acumular milions i milions d'euros en el banc per la seva regla de despesa, perquè el Govern central no vol amollar, i no vol amollar i ho pot florejar tot el que vulgui, no vol amollar perquè això li permet maquillar els seus números davant Europa, i la resta són vuits i nous i cartes que no lliguen. Aquesta és la realitat de les coses, que damunt de les esquesques dels ajuntaments maquillen números del seu propi incompliment, i la resta són històries.

I evidentment jo crec que això s'ha d'acabar i encara que resulti relativament difícil de determinar què és un ajuntament sanejat, que no crec que sigui tan difícil, perquè fins i tot el Grup Socialista ha aconseguit entendre-ho, imagini's, Sr. Camps, si és bo d'arribar a entendre, crec que un ajuntament sanejat que compleix, que té una vida financera perfectament estable i segura, ha de poder gastar aquests milions que té en el banc.

I per tant, nosaltres no podem fer més que donar suport a aquesta iniciativa.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. MÉS per Menorca també votarà a favor d'aquesta proposta del Grup Socialista. La Llei d'estabilitat pressupostària ha suposat un esforç d'ajustament econòmic per als ajuntaments, no direm que no fos necessari sanejar els comptes municipals, però, un cop sanejats, com és el cas, s'hauria de permetre la reinversió del superàvit, ja que els ens locals són l'administració més propera i que realitza tasques més socials.

A més a més, sabem que aquest bon comportament dels ajuntaments beneficia directament els comptes de l'Estat, de manera que el dèficit queda dissimulat davant d'Europa. Tampoc podem perdre de vista que no deixa de ser una altra manera de recentralitzar i llevar poder a les autonomies i municipis. És una petició unànime de tots els ajuntaments i és ben igual el color. Tots els ajuntaments necessiten fer inversions i es fa difícil d'explicar a la ciutadania que no es fan dites inversions, tot i tenir els doblers.

El passat 10 de febrer, el Consell de Ministres del Govern de l'Estat va aprovar la creació del comitè d'experts, destinat a elaborar una proposta sobre la reforma del model de finançament autonòmic i local, però des de diferents municipis es queixen que no compten amb ells per a aquesta proposta, tot i que són les administracions més sanejades, i no compten amb ells perquè Montoro es troba en peu de guerra contínuament, en una legislatura plena de greuges. Fa pocs dies s'ha anunciat que es farà un decret llei per desbloquejar aquests diners, però els grans ajuntaments desconfien i amb raó, ja que no es planteja superar la limitació que suposa la regla de despesa, sinó que es continua obligant a tenir superàvit per després flexibilitzar criteris a l'any següent.

Acabaré la meua intervenció amb les paraules de la regidora de Santiago de Compostel·la, María Rozas, que crec que ho resumeix a la perfecció: *“Estamos sometidos a un abuso de poder porque estamos maquillando el déficit del Estado y las comunidades autónomas, pero no nos deja ninguna posibilidad a quienes cumplimos de dar respuesta a nuestras necesidades. Es una cuestión ideológica y nos están obligando a los ayuntamientos a dismantelar los servicios del ayuntamiento. Es incongruente que sí podamos gastar para externalizar un servicio, pero no para contratar personal por culpa de la tasa de reposición”*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Seijas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Doy soporte a esta iniciativa y comparto totalmente los argumentos esgrimidos por los portavoces de El Pi y de MÁS Menorca que me han precedido.

Nada más que añadir. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps de cinc minuts. Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Mirin, la demostració més palpable que un ajuntament sanejat és un concepte jurídic indeterminat i que, en boca del Sr. Camps és perillosíssim, i en boca nostra, no tant, és el fet que la primera frase que ha dit el Sr. Camps és

que el Govern no està sanejat. Vostè ha dit que el Govern no està sanejat,...

(Remor de veus)

... quan aquest Govern aconsegueix el límit de dèficit i de deute que marca el Sr. Montoro, quan vostès no l'acomplien mai! Vostès no el varen complir mai! Nosaltres sempre, és la diferència, és la diferència quan a la seva boca es posa "sanejat" o es posa a la meua, és la diferència, i per a mi és substancial aquesta diferència, Sr. Camps, és substancial.

Qui no compleix el dèficit és l'Estat, per tant, és l'Estat que ha de corregir els seus excessos. Per cert, sigui dit de passada, molt bé li vendrà la pròrroga dels pressuposts al Sr. Montoro per aconseguir el dèficit, perquè només es prorroguen les despeses, els ingressos són els que són, i com que pugem i com que pagarà menys, i a sobre ens retalla i ens furta 67,3 milions d'euros, amb el seu vot en contra, per tant, el dèficit estarà maquilladíssim.

Miri, n'ha dites un parell que li treure l'acta també qualque dia jo, miri: la regla de despesa és keynesiana. És de tot menys keynesiana, en Keynes el que deia és que quan hi hagués crisi s'havia d'invertir inversió pública, la regla de despesa l'únic que fa és llevar tota la inversió en l'època de crisi, perquè la regla de despesa es va fer l'any 2012, per tant, en època de crisi brutal...

(Remor de veus)

... brutal! No, el que era keynesià era el Plan E, això era keynesià, la regla de despesa és anti-keynesià...

(Continua la remor de veus)

..., a més, dir-li a Montoro que és keynesià, en fi, si l'hagués sentit el Sr. Montoro li hauria posat qualque...

Després ha dit, ja li ho ha dit el Sr. Aguilera, ja està en negociacions, per tant, no ens hem de ficar. Escolti, i les bestretes del consell com es troben si no és en negociacions? No només es troben en negociacions, amb un acord unànime del Consell Insular de Menorca que vostè no l'ha volgut votar aquí. Imagini's com es troben, si estan avançats, imagini's... No, no l'ha votat, jo li he proposat com esmena, i no la votat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, Sr. Camps...

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Li he proposat com a esmena i no l'ha votat. A veure, Sr. Camps, en aquestes alçades de la pel·lícula li hem d'explicar la diferència entre superàvit de 2017 i romanent de tresoreria? Li hem d'explicar? Perquè vostè aquí ara mateix, fa un moment, ha dit que l'acord aquest del Sr. Montoro d'invertir el superàvit de 2017, permetrà invertir 500 milions d'euros a les illes. Ha

dit això, tal vegada s'ha equivocat i tothom té dret a equivocar-se, però ha dit això.

Vostè creu que l'Ajuntament d'Alcúdia té 60 milions d'euros de superàvit del 17? Això és un disbarat, Sr. Camps, és un disbarat! Que si és un error tothom es pot equivocar i jo el primer, si vostè s'ho pensa, és que, *amigo*, és que això, això són els romanents de tresoreria de tots els anys anteriors, que és el que no deixa gastar el Sr. Montoro, i que és el que hauria de deixar gastar, perquè si no el que fem és maquillar els comptes del Sr. Montoro; ell no fa els deures i els hi fan, els hi fan, com a l'escoleta ens donen els deures, no els farà el company, ens ho farà el company.

Això és el que ha dit, això és el que ha dit, vostè ha dit que aquest acord permetrà gastar 500 milions d'euros, això és un disbarat Sr. Camps! No ho permetrà, i això és el que li reclamam, hi havia..., jo li reconec que hi havia certes esperances amb la reunió de la FEM, nosaltres mateixos, i bé, al final, miri, ens haurem de menjar les paraules i si els deixen gastar, res, massa bé, un bon acord. Escolti, ens va durar cinc minuts la felicitat, cinc minuts, el temps que va parlar el Sr. Montoro, el temps que va parlar el Sr. Montoro, perquè era *agua de borrajas* tot el que havia dit.

Sr. Camps, estudiis..., ara ja deu haver cercat a Google, superàvit o romanent, molt bé... ho llegeixi i veurà com tenc raó...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, Sr. Camps, Sr. Camps...

(Remor de veus)

Sr. Camps no pot intervenir.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Seguim mantenint aquesta proposició no de llei, com no podria ser d'altra manera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alcover...

(Remor de veus)

Passam a votar la proposició no de llei RGE núm. 868/18.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

9 vots a favor i 4 en contra.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda aprovada la proposició no de llei RGE núm. 868/18, relativa a adequació de la regla de despesa dels ens locals.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS